

men ogsaa for at faae Bøgt med den i dens Rod. Det gjør mig i denne Henseende ondt at høre, at det ærede Medlem fra Langeland (Casper Jensen) og andre Medlemmer ikke med en Anthynding tør angive den Mulighed, at vi kunne blive fri for denne Sygdom. Det ærede Medlem fra Langeland erkjendte vel, at Sygdommen kunde lignedes ved en Landeplage. Jeg siger, ja det kan den ogsaa være, men det ærede Medlem sagde, at udryddes den kunne vi ikke; jeg siger, det er sørgeligt. Thi selv om der ogsaa, som den ærede sidste Taler nævnte, paalægges Landmændene en høj Straf, hvis der findes tuberkuløse Kreaturer i en Stald, vil det kun hjælpe grumme lidt, og det indrømmede det ærede Medlem ogsaa, idet han erkjendte, at selv Dyrlægerne kunde ikke altid paa-vise Sygdommen i dens første Udvikling, men hvor skulde da Vægmand kunde blive opmærksom paa den? Det ærede Medlem vil derfor vistnok indrømme, at det er i højeste Grad urimeligt at paalægge Landmanden Straf for at have tuberkuløse Kreaturer i sin Stald, naar Muligheden for at opdage Sygdommen er saa vanskelig. Nei, jeg tror nok, at det kan være rigtigt at foretage Efterhyn af Kreaturbesætningerne, og forsaavidt det da kan konstateres, at visse Individuer af Husdyrene have denne Sygdom, de da enten affindres eller slaas ned. Det bidrager jo dog til, at de blive gjorte uskadelige for andre Husdyr; men at finde Betryggelse deri er for mig ikke nok, vi skulle gaa til Sygdommen i dens Rod. Og naar Dyrlægerens Fællessforening har udtalt, at Tuberkulosen udbredes dels ved Smitte og dels ved Urv, saa tænker jeg mig, at Forplantningen af Smitstoffet i ganske væsentlig Grad hidrører fra Nønsforbindelsen mellem Thyren og Købesætningen. Jeg mener da, at for at komme til Bunds, for at have en Oversigt, for at faae Sygdommen hæmmet i Virkeligheden, skulde jeg meget ønske, at Udvalget ved Behandlingen af Lovforslaget kunde bringe en Bestemmelse ind, som siger som saa omtrentlig, at ethvert præmieret Handyr, enhver Tyr, der er Gjenstand for Præmie og altsaa er indført i Stambogen, ikke maa udføres, efter at den har udtjent som Bedækningsstyr. Efter Fedningen skulde disse Tyre slagtes her hjemme og undersøges, og det Alkom, der falder efter de Tyre, som da er fri for Tuberkulosen, skulle bevares som „sunde“ i Stambogen; viser det sig derimod, at det Individ, som er slagtet, er befængt med Tuberkulose, er det naturligt, at dette Individ udgaar af Stambogen; men det Alkom, der er efter ham, skal ogsaa udgaa. Det turde jo være,

at det vilde være om end en noget radikal Wei saa dog en sikker Wei. Men jeg turde gaa med til denne radikale Wei; thi de Tyre-eiere — det være sig Enkeltmand eller Aktieselskaber — hvem det saaledes forbydes at sende Fededyrene til England eller andre Steder, de have allerede oppebaaret saa mange Provenuer, dels ved Statstilskud til Præmier og dels paa anden Maade, at de nok maatte kunne afse den mulig høiere Betaling for deres Fededyr, som de vilde faae ved at sende dem til Udlandet. Det er en Hensigtstilling til Udvalget. Det kan naturligvis tage Hensyn dertil og undlade at tage Hensyn dertil, som det vil; men for mig staar Tuberkulosen som en af de farligste Sygdomme blandt de opregnede Sygdomme i dette Lovforslag, og jeg synes endog, at jeg kunde være tilbøielig til at ønske, at denne Sygdomsart var henregnet under § 2. Det vil jeg nu henstille; men i alt Fald tror jeg, det er paa Tide at tage alvorlig fat med Hensyn til denne Sygdom.

Der er endnu en Ting, jeg gjerne vilde omtale lidt, medens jeg har Ordet. Der er talt saa meget om det Urimelige, der er sat ind i Forslaget i Folkethinget, om den høiere Erstatningsbetaling for nedslaaede Dyr. Naar man tager Hensyn til det store Tab, som Bedkommende kan lide ved Standsningen i Indtægterne af en større nedslaaet Besætning, synes det mig, at det er forsvareligt at man ad Lovgivningens Wei eller fra Statens Side støtter ham. Dertil kommer jo det hygieiniske Hensyn, som man ikke bør lade ude af Betragtning. Vi se jo, hvilket stort Procentantal af Dødelighed der er paa Grund af Lungesygdomme ogsaa hos Menneskene, og det turde være, at Tuberkulosen hos Kvæget yder væsentlige Bidrag til, at Lungesygdommen ogsaa hos Menneskene er saa faretruende. Det var disse Bemærkninger, jeg troede at burde gjøre, navnlig da dette, saavidt jeg veed, ikke har været omtalt tidligere hverken i dette Thing eller det andet.

Judenrigsministeren (Finger Slev):

Den ærede sidste Taler (Hauer Slev) gjorde en Bemærkning, som forbausede mig; jeg kan gjerne sige, jeg kan paastjønne den. Han var nemlig villig til at paalægge Kreatur-eierne og deriblandt Landbrugerne temmelig strenge Forpligtelser, naar han iøvrigt kunde opnaa Noget ligeoverfor Tuberkulosen. Det er ganske den modsatte Tendens af den, der har gjort sig gjældende i det andet Thing, hvor man stadig har søgt at udslette Forpligtelserne, komme til saa faa Gener og saa lidt Tilshyn som muligt, medens man kun holdt paa Rettighederne. Jeg tror nu